



Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Omissione Officij diuini. Titulo 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

Sot. libr. 10. de inst. quest. 5. art. 3. quem sequitur Bonac. disp. 1. quest. 2. punct. 2. num. 3. nisi sint in ordine sacro, ibidem. Volunt autem eiusmodi reos teneri. Nauarr. cap. 7. num. 20. Azor. cap. 6. quest. 7. &c alij, quibus consentio.

11 Incipit in his obligatio ab hora, qua professionem votorum solemnem emiserunt, ut in similibus dictum est supra num. 5. & 9.

De defectibus in Officio diuino continentibus. Cap. V.

R Euocari possunt defectus omnes in hac materia ad nouem Titulos, nempe, omissionem, mutationem, intentionem, attentionem, prolationem, tempus, locum, ordinem Horarum, & interruptionem, de quibus hoc loco breuissime, & quasi per Aphorismos. Fusiūs ad hæc stimulos addit, hoc est, rationes, & argumenta ad perfectum Hymnodiae usum. Anacletus Siccus nostræ Congregationis in libro edito de Ecclesiastica Hymnodia, cantibus in choro valde utile, & propè necessario.

De Omissione. Tit. I.

Q Votidiana recitandi Officii diuina obligatio cœpit Anno Domini 540. ex Sigeberto in Chronicis. quare, qui totum officium vnius diei omittit, etiam absque contemptu, sine iusta causa per solam negligentiam, peccat lethaliter. Nauarr. cap. 7. num. 1. & est communis; vnumque peccatum est, sed grauius, si vnicula voluntate omisit totum. ibidem num. 6. at in Subdiacono, & Beneficiario simul, est duplex peccatum, ob duas obligationes, Ordinis, & Beneficij, quod & in sequentibus nota. DD. apud Bonac. loco cit. quest. 5. punct. 1. num. 4. non autem, si plura habeat beneficia, vt diximus supra cap. 4. num. 6. sub

3 Idem dic de eo, qui omittit Horam integrum. Nauarr. loco citato numero 1.

4 Idem de eo, qui omittit Horæ partem notabilem. Nauarr. num. 4. quam idem ex S. Antonino docet esse tertiam horæ partem, ibidem. Alij putant medietatem horæ parvæ, apud Bonacim. loco citato num. 2. censet Ioann. Petrus Moneta nostri Ordinis, de distribut. part. 2. questione 3. num. 33. decimam partem esse notabilem. Placet mitior Lessij Bonacini. scientia, Horam parvam integrum tantum esse materiam peccati mortalis, & infra eam esse ita modicam quamcumque partem, vt Ecclesia non credatur ob eam facere velle reos ignis æterni.

5 Qui omittit Officium in primis sex mensibus ab adepta possessione beneficij, licet non amittat fructus, peccat tamē. Pius Quintus in Bulla aperié, Ex proximo Lateranensi.

6 Excusatur primò ob infirmitatem corporis iudicio Medici. Nauarr. capit. 21. num. 16. & si res est adhuc dubia, accedat assensus Superioris, Sotis libro 10. de inst. quest. 3. Neque tunc tenetur audire alium recitantem, Nauarr. cap. 11. num. 6. quod intellige de impotentia ad totum officium, vel ad maiorem partem eiusdem, in quibus casibus ad nihil tenetur; si verò potest recitare maiorem partem, vel æqualem, excusatur tantum à minori, vel à equali, quam non potest. Sanchez in Decal. tom. 1. lib. 1. cap. 19. num. 2. Secundò, excusatur, si cum socio non potest recitare, quem non habet. Nauarr. num. 13. quodd si bonam partem memoria teneat, eam recitet. num. 15. Tertiò, infirmus, qui non facile socium habet, quo cum possit sine sui præiudicio recitare, num. 19. idem Nauarr. Quartò, grauius occupatio excusat, quæ omitti nequit, neque differri sine aliorum offensione, & ea est ad longum tempus, vt desit tempus ad recitandum. Nauarr. num. 34. Quintò, iusta occupatio in Choro, querendi Psalmos alijs, incendi &c. Sanctus Antoninus. part. 2. tit. 9. capit. 12. §. 3. cum Nauarr. cap. 11. numero 36. Sextò, non excusat autem peregrinatio susce-

suscepta legitimè, *Nauarrus* num. 33. neque studium literarum, etiam si per substitutum seruiatur Ecclesiæ, *idem* nu. 31. Septimò, ob carentiam Breuiarij, etiam ex culpa, à qua non excusat, tamen ab officio excusat. *Azor. cap. 13. quæst. 16.* An verò à toto, vel à parte excusat, eadem dico, quæ suprà de infirmo, &c. Octauò, ignorantia regularium officij excusat, licet peccet, qui suscipit ordinem, vel beneficium cum hac ignorantia. *Nauar. num. 20.* nisi bona fide suscipiat, se statim cum alio recitaturum. *Azor. quæst. 18.* Nondū, metus mortis excusat, si ab hostibus Ecclesiæ periculum vite immineat, *idem Azor. quæst. 19.* Decimò, si absoluatur à Papa, non tenetur recitare, *Nauarr. cap. 11. num. 31.* ab Episcopo non potest absolu. *num. 24.* Potest autem religiosus, vt religiosus, non teneri, ex dispensatione Superioris, vt, ex causa studiorum, vel alia iusta; quia potest Superior in legibus Religionis dispensare: *Lessius cum Bonac. disp. 1. quæst. 2. punct. 2. num. 9.* Superiori intellige supremum, ait Bonac. Denique renuitas beneficij non ultra octo ducatos, ex quadam æquitate, Confessarij prudentis arbitrio, excusare potest à quotidiana officij recitatione, dummodo diebus festis recitetur. *Homobon. nostrar. tract. 4. c. 5. quæst. 33.* quod & concedunt alij apud *Mollesius* in *trac. 5. de hor. can. cap. 3. num. 26.* quando non excedit sexdecim ducatos.

De mutatione Officij diuinij.

Tit. 2.

1 **S**acra Rituum Congregatio respondit, non esse relinquendum officium debitum pro alio officio deuotio- nis. die 29. Nouemb. 1603.

2 Episcopus Regularis debet officium recitare iuxta ritum suæ Diœcesis, non regule, & occurrente festo Regule in festo Diœcesis, hoc præferti debet. ita censuit Sacra Rituum Congregatio 11. Iunij 1605.

D. Barth. Gauant. Tom. II.

3 Cappellani Episcopi, qui cum eo recitent officium, debent se illi conformare, eadem Congregat. *die eadem.*

4 Qui sunt de gremio Ecclesiæ; debent recitare officium, quod in Choro dicitur, & licet extra Ecclesiam, vel Diœcesis morentur, decet eos recitare officium proprium Ecclesiæ ipsorum, eadem Congreg. *die 8. Septemb. 1602.*

5 Clerici, licet adscripti alicui Ecclesiæ, & eiusdem seruicio, non tamen obligati Choro, & quicumque alij Clerici sacerdtales, Regulares in Ciuitate, vel Diœcesi commorantes, non teneantur recitare officia propria Sanctorum illius Diœcesis, vel quæ de consuetudine in eadem Ecclesia recitantur in Choro. eadem sacra Congregatio die, quæsupra 8. Sept.

6 Festum Patroni principalis loci tenentur omnes cum officio de eodem, etiam Regulares, celebrare; non autem octauam Regulares, vt censuit sepius eadem Sacra Congreg. & postremo 27. Maij 1628.

7 His casibus exceptis, & alijs, qui habentur aperte in Rubricis, seu Decretis Sacr. Congreg. De quibus nos infra suis locis; non licet mutare officium vnuus diei in Breuiario Romano præscriptum in officium alterius diei; & qui mutat, præcepto non satisfacit. *DD. apud Bonac. in. quæst. 3. punto 1. num. 17.* O fuisse probat Hieron. Onuphrius in aureo hac dere opusculo Bononia edito; quod, ne unquam pereat, dabitur in calce huius Voluminis: tum quia I-ius V. in Bulla non modò præcipit substantiam, sed etiam modum, & formam Horarum Canonum quia motus ille suus, grauissimè fert varietatem orandi, & *Suar. tom. 2. de relig. lib. 4. cap. 23. nn. 12. & 14.* ita improbat mutationem, vt si fiat, sine causa rationabili, improbabilem eam esse mutationem prorsus existimet. Addit Bonac. *num. 19.* neque Episcopum possit hanc præscribere mutationem: quod intellige cum *Suar. loco. citato cap. 11. num. 6. & cap. 23. num. 17.* si ab Episcopo id fiat ex lege, aut quasi permaneret, quod, ait, ad Papam spectare. Quod si mutatione

A ; fiat.